

Ola Magnell, Trasten

Nr frosten har kopplat greppet igen
Nr hsten r hr och mrkret med den
D ttar jag kittet ver min fog
Nr regnet ger svavel ver min skog
Jag tiger men Gud frlter mej nog

Nr lusten p nytt har frusit till is
Nr rsten frtonar in i ett dis
D lmnar jag huset tomt fr en skog
D lyfter en trast i ekot som dog
Hon flyr men till vren kommer hon nog

Rnnbr ger dej frger i september
Bcken ger dej tillrop och sm trallar i maj
Trasten hittar fram fast vindar vnder och p svaj
Ser jag bten lngta till en kaj

Nr trasten har lagt sej ner fr att d
Och somnar till ro i fallande sn
D lmnar jag huset tomt fr en krog
Och tnder ett ljus fr rsten som dog
Jag dricker men Gud frlter mej nog

Moder Jord, du srjer fr vrt bsta
Gaia r en gva och vrt liv r ett ln
Hoppet lmnar sist men fr det mesta gr din son
Likafullt besviken hrifr

Nr frosten har kopplat greppet igen
Nr hsten r hr och mrkret med den
Nr regnet ger svavel ver min skog
D lyfter en trast i ekot som dog
Hon flyr men till vren kommer hon nog